

Fôl'a acêst'a ese totu a opt'a dî — dar prenumeratiunile se primescu in tôte dîlele.

Pretinlu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tîeri: pe anu 7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tote siodiunile si banu de prenumeratiune sunt de a tramite la Redactiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Doi emisari romani.

(A se vedé si ilustratiunile de pe pagin'a ultima.)

Intr'una din dîlele trecute s'a intimplatu minunea minuniloru.

— Ce? — intrebati dvóstre.

S'a descoperitu doi emisari romani.

— Ai ghicit'o, raspundeti éراسi dvóstre. Ce mai minune e ast'a! Au nu gasesce acuma guvernulu in fia-care dî si in fia-care tufa câte unu emisariu romanescu?!

Asié este, domniloru... pardon! dómneloru si domniloru! Inse emisarii acestia nu i-a descoperitu guvernulu, ci...

— Ci?

Eu, Gur'a Satului.

— Ah, oh!

Dar ast'a inca nu e nici o minune. Ci minunea e aceea, cá emisarii acestia nu sunt tramisi si platiti de guvernulu romanescu, ci de...

— De cine?

De iubitulu nostru Pist'a.

Asié dieu acea!

Chiar acuma affai, cá Pista a tramisu pe Giga bátsi in Ardealu, éra pe Prunculu-Banatului in tié'r'a romanésca, ca sê.....

Dar v'o marturisescu, cá nu scieam pentru ce i-a tramisu.

Deci in nesciinti'a mea am intrebatu de deputatii nostri, cá ce cugeta ei, ce o fi, si cum o sê fia?

Si éta ce mi-raspunsera, si a nume:

Babesiu díse: Lui Giga nu-i va merge reu in Ardealu, cá-ci culesulu viiloru a trecutu, si vinulu e acuma acru, — éra Prunculu Banatului se va intelci cu verulu seu din Bucuresci, intre a carora principie nu e mai multa deosebire, decâtu intre unu elefantu si unu — tîutiariu.

Bogdanu: Inca in urma, de si dînsii n'au castigatu in loteria, o sê-i denumésca de baroni! Dómne apera, si me feresce!

Borlea: Tanda cu Manda caletorescu sê faca sfara 'n tiéra. Nici unu periclu!

Buteanu:

De a buna séma i va chiamá mi-nistrulu Rainer la prandiu.

Gruescu: Totu omulu cunósce paserile de pe pene si glasu.

Hodosia: Óre, Dómne, nu voru luá la critica ortografi'a staverita prin membrii academieii din Bucuresci?! Dómne dá-li acelu cugetu bunu!

Dimitrie:

Celu pucinu de voru trece prin Aradu, partid'a natiunala li va faco o serenada grandiósa.

Cucu: De ar fi acolo unu congressu catolicu magiaru, fara indoiéla pe mine m'ar fi comandatu mi-nistrulu.

Antoni:

Atâ'a merge olulu la fantana, pana ce in urma se sparge.

Georgiu:

Trecu mere, trecu pere, vine....

Eugeniu:

Sê nu o patiéscu si ei ca altu cine-va, adeca sê-li promita guvernulu posturi mari, si apoi sê se trediésca numai cu promisiunile!

Alesandru Romanu: Celu pucinu procurorulu de statu nu li va face procesu de presa.

Ex-deputatulu Mironu Calugarulu a esclamatu cu ochii plini de lacrimi, si a dísu: O, Dómne, de ce nu m'a potutu tramite pe mine la Bucuresci? cá-ci dóra acolo voiú poté affa o mitra vladicésca, ceea ce

in Ungari'a si Ardealu am perdut'o pentru totu-de-una prin dieta.

Semi-deputatulul Wlád: Celu pucinu in Romani'a ar fi trebuitu sê trimita guvernulu unu *nemestu*, déca a voitu sê-si ajunga scopulu. Nimic'a nu va fi de tóta tréb'a!

Gur'a Satului.

Poveste din véculu trecut.

(Din diuariulu unui popa.)

Intr'o diecesa óre-care se dede o ordinatiune, ca „tôte protocólele besericesci de la 1830 incóce sê se revideze prin protopopi, cari au de a primí câte 5 fl. v. a. de la fiesce care popa, pentru ostení'a acést'a.“

Intielegendu eu acést'a, me cuprinse o frica nespusa, cá-ci sciam nenumeratele corectiuni, ce le facusem, din caus'a cá nu-mi erá pré indemana a serie, inim'a se batea in mine ca cód'a mielului, si intr'acea par' cá murii, si in loculu meu par' cá ar fi venitu de preotu unu teneru abié de 28 de ani.

Pare cá vedu si acuma pe bietulu teneru, cum se framantá in perplesitate naintea protopopului, carelo nu-i primiá rectificarea pentru „porcii“ si correctiunile de mine facute.

Si acum pare cá audu pre prot'a restindu-se!

— Hei parinte, de ce sunt coresi aici cáti-va numeri a diurnalului de la 1830?

— Me rogu pré cinstite Dle aceste corectiuni nu le-am facutu eu, cá eu pe atunci nu eram nici nascutu.

— D'apoi la anulu 1831 ce mistificari ai facutu, én cauta, citesece, nu e aici scrisu frona, de ce ai scrisu s. ta Eufron'a?

— Me rogu n'am coresu eu, atunci inca nu eram nascutu!

— Ce-o aici la 1832 Ghitia, aici se vede a fi fostu Giorghitia? dar la anulu 1833 mam'a prunculu se vede a fi fostu An'a de ce ai stersu si ai pusu Aniti'a! — Dar porculu acést'a pe coriti'a protocolului ce-o? Oha! parinte asié nu se manca prescurile! Mi pare reu, dar sciu, cá de dupa relati'a ce trebuie sê-o facu Marirei Sale dlui Vladica, o se fi suspendatu celu puciuu pe 4 ani.

— Fii bunu préinstite dle, nu me nefericí, cáci si asié d'abié potu traí. si apoi acele nu sunt correctiunile mele, pentru cá eu abié de o luna sum aici preotu.

— Nu-ti potu ajutá parinto nici pentru 100 fl.

— Préinstite! mi vindu calusiei ce i-am moscenitu de la tata-mio. Ti-lasu sesi'a parociala pe 4 ani, si voiu mai luá de la cinova vr'o 50 fl. imprumutu, numai nu me nefericí.

— Bine, bine fetulu meu, cá nici eu n'asiu vré tocmai ca sê te nefericescu, dar cam pe candu poti vení la mine a casa, ca — sê ne intielegem si se impacámu tréb'a ast'a? (Finea se póte scí.)

Nu e poveste.

In comitatulu Satu-mare este o comuna numita Cicarliáu. Zace aprópe de Seimi, loculu unde peste trei sute de ani se va infintia unu gimnasiu romanescu.

In acésta comuna intre alti ómeni de omenia traí si unu omu fórtu depravatu, carele locuia la olalta cu socru-seu, ca sê-i fia acestuia radiemu si spriginitoriu in tóta privinti'a.

Inse bietulu socru s'a aflu fórtu insielatu in aceptárele sale, cá-ci ginerele seu umblandu mai multu beatu, decátu trédu; la totu pasiulu batjocuriá si maltratá pe socru-seu, incátu acést'a intru amaratiunea sufletului seu erá silitu a dese ori a esclamá:

— Fetu-meu, tu nu me *biculesci* (pretiuesci) pe mine, dupa cum ni-a fostu tocmél'a.

Indracitulu de ginere se puse, si intr'o duminica dupa esirea de la biserica, chiamá pe judele si juratii satului la cas'a socru-seu.

Toti casnicii erau uimiti, nesciindu se mai cauta acolo judele si juratii.

Intr'unu tardíu provocá judele pe ginere, ca sê spuna, pentru ce i-a chiamatu.

— Cinstiti birae, si ómeni de omenia, incepú ginerele, socru-meu adeseori mi-arunca in ochi, cá nu-lu biculescu de ajunsu; deci am aflu de bine a ve rogá pe dvóstre sê-lu biculiti, cátu ajunge?

Socrulu batjocuritu estu-modu, incepú a lacrimá, éra ómenii cari au fostu de fatia la acestu incidentu, esprimandu-si parerea de reu, s'au dusu care incatráu.

O adresa si mai ciudata.

In numerulu trecut publicai adres'a sub care societatea Petru Maioru primesce o fóia romanésca din Transilvani'a, acuma inse sê vedeti o adresa si mai ciudata.

Unu june preotu, amicu alu meu, scrise o epistola unui negutiatoriu din Vien'a, acést'a i si reaspunse numai decátu sub urmatori'a adresa:

Sr. Wohlgeboren

Herrn Descépta-te Romane

in

Valceni.

Negutiatoriulu germanu adeca nepotendu descifrá subscrierea amicului meu, cugetá cá cuvintele tiparite in coltiulu stangu de a supra in epistol'a acestuia de siguru voru fi numele nedescifrabilu, scrise aceste cuvinte pe cuverta.

Ungurii se plangu de nedreptate.

Audi acolo minunea minuniloru!

Ungurii adeca se plangu de nedreptate. si dicu cá dintre cele 45 de bilete gratis pentru Suezul din-sii n'au capetatu decátu numai ciuci.

Ce sê dicemu atunce noi?

Unu pachetu suspiciosu.

Díele trecute s'a prinsu pe posta unu pachetu pe care din afara erá scrisu: „Fara pretiu.“

Desfacandu-se, s'a gasitu intr'insulu hartii, tóte eu acésta inscriptiune:

— Promisiuni unguresci.

De susu de la munte.

(Cantecu de la Caransebesiu.)

Bade, badiulitiule,
 Abate-mi-ti oile,
 Câ din alu vêrfu de la munte,
 Nu pré-buna vest' s'aude,
 Din vêrfulu custuriloru,
 Din cuibulu furtuniloru,
 Tresnetu greu s'a slobozi,
 Oile le-a risipi,
 Si nimicu nu s'a alege
 Nici din ôie nici berbece.
 Strige-ti oi-oitiele,
 Berbeci si matricele,
 Si le-aduna ici la stau,
 Câ eu sum pré-bunu vetau,
 Ti-le-oiu mulge, ti-li-oiu tunge,
 Casiulu branz'a fia a mea,
 Dar tu zerulu lu-vei tiené.
 Sê nu deie Dumnedieu,
 Ca in astu ascunsu pareu,
 Vicodôle timpuri grele
 Sê ne mane fara vreme,
 C'apoi diosu in fundu de vale,
 Timisiulu pre und' s'abate,
 Sierpuindu si spulberandu,
 Und'a-si in Carasiu ducêndu,
 Ne-omu salaslui cu fratia,
 N'omu cautâ câ-i campu sêu via,
 Fratii nosti de la Logosiu,
 Ne-oru primi pré-bucurosi,
 Sci-voru ce-a fi bunu pe noi
 In timpi de grele nevoi,
 Ne-oru trage pr'aloru hotare,
 Din lana din stracatórie,
 Si-apoi pelea ni-oru lasá,
 Sê ne ducemu unde-omu vré.
 Flacâi, vatavi nechiamati,
 Toti voru voi sê fimu frati.
 Audj badea, badiulitia,
 Sê-ti graiêscu eu din guritia,
 Câ in diosu colo la tiêra
 Unu flacâu vai tare sbiêra,
 Câ pre noi si de n'omu vré,
 Sê ne vinda p'o par'a
 La cei cu mare putintia
 Din siesuri de la provintia,
 Pre noi, pre oi sê le taia,
 Ca sê faca numai sêu,
 Sê curga ca unu pareu,
 Sê-si unga falcutiele,
 Si buzunarutiele!

O exclamatiune.

De-aru fi ai mei toti banii aceia, ce acuma
 episcopii catolici i ducu la Rom'a, pentru „a usiorá
 suferintiele“ papei, ce mai omu bogatu m'asiu face
 indata.

Gur'a Satului ar poté sê iêsa in tóta septema-
 n'a de siepte ori.

TANDA si MANDA.

T. Frate Mando!

M. Ce?

T. Ôre pentru ce nu s'a primitu in dieta pro-
 pieptulu de lege pentru stergerea pedepsei tru-
 pesci?

M. Pentru câ in tiêra nu sunt numai — un-
 guri.

T. Ce nou mai scfi?

M. Scfu, câ in imperati'a nôstra s'a escatu o
 bóla infricosiata.

T. Ce felu de bóla?

M. Nemptiesce i dîcu Cattaro, éra romanesce se
 numesce „cataru.“

Sciri mai nôue.

Roma. Conciliulu s'ar fi deschisu deja de
 multu, inse episcopulu Szilágyi n'a sositu inca, — si-
 apoi fara dinsulu nu se póte face nimica.

Suezu. Deschiderea canalului s'a amanatu, ca
 sê póta sosi acolo si barbatulu cu doi bani in trei
 pungi, carele in felulu seu e mai admirabilu decâtu
 acestu canalu.

Constantinopolu. Sultanulu a daruitu lui
 Andrassy unu calu, ca acost'a rentorcandu-se a casa,
 sê póta vorbi cu romani din — spatele calului.

Numai dóue síre inca!

Culegatoriulu de litere cere inca dóue síre, ca
 sê se umple fói'a.

Dar ce sê scriu eu in dóue síre?

Éta am aflat'o!

Voiu scrie unu cuventu dupa ortografi'a cea
 nôua a societáti academice:

„C o n n s t t i t t u t t i o n n a l l -
 m m i n n t t e.“

Vedeti, câtu de buna e ortografi'a academica
 pentru umplerea colóneloru!

Post'a Gurei Satului.

Vai cum sê me vindecu. Bé apa rece si te culca
 frumosu, si taci!

Tôte-su rele. Intocmai ca versurile dtale, onorabile
 frate.

Multu te-ai cugetatu, sê fli publicatu; inse versuri
 rele, despre tere pere, nu se potu primi.

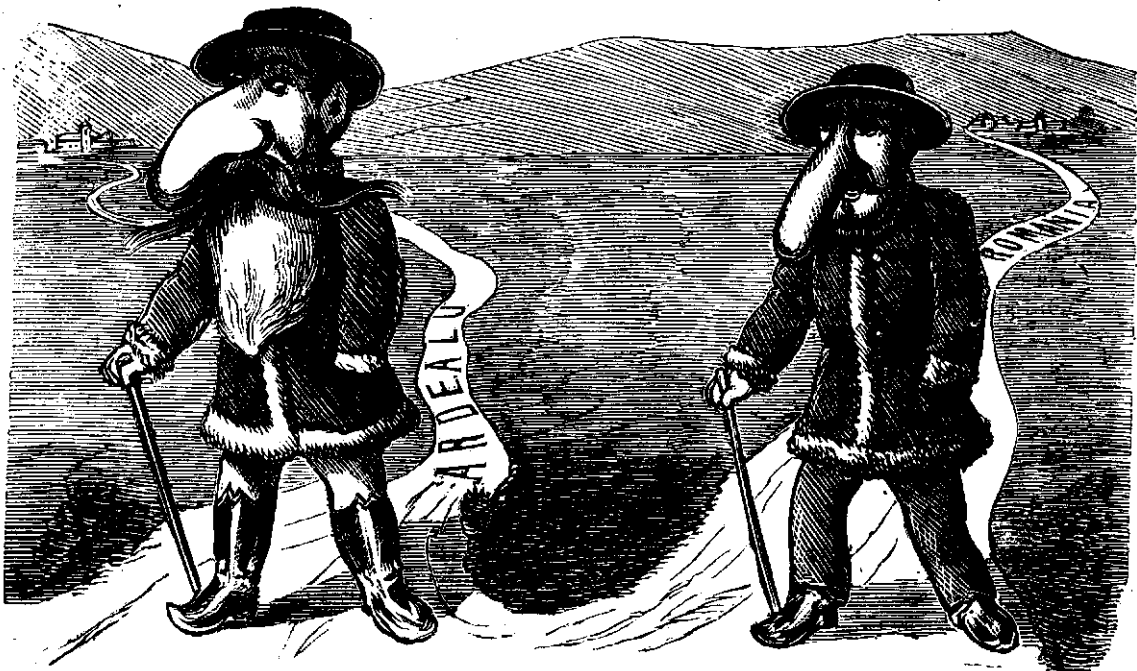
O iubescu. Ei bine. Mie nu-mi pasa, da un'a sum
 constrinsu a te rogá. Lasa poesi'a, nu torturá pre bietulu Pe-
 gasu. Poti s'o iubesci, fara de a mi tramite — versuri rele.

Doi emisari romani.

Acesti barbati onorabili au pornitu insarcinati de Pista cu misiuni mari si secrete.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Inse éta cum se voru rentôrce din nobil'a lor esmisiune!

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piat'a Pesciloru Nr. 9.